

Rijeka, 23.09.2020.

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Zadarska 1 i 3
51000 Rijeka

na poslovni broj 10 P-380/2020

Tužitelj: Josip Frančišković iz Jadranova, Primorsko goranske divizije 38, OIB 27935309944

Tuženik: Stečajna masa iza Jasmin d.o.o. u stečaju, Čavle, Vrh Čavje 9, OIB 72695335756
zastupana po Ines Mandekić, odvjetnici iz Rijeke

Radi: Utvrđenja

VPS 101.000,00 kn

ODGOVOR NA TUŽBU

- putem e-komunikacije
- punomoć
prilozi: - kao u tekstu

1.

Tuženik uvodno ističe kako je za zastupanje u predmetnoj pravnoj stvari opunomoćio odvjetnicu Ines Mandekić iz Rijeke, te se predlaže svu daljnju dostavu pismena vršiti opunomoćenoj odvjetnici.

2.

Tuženik prvenstveno ističe kako osporava te se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti.

3.

Tuženik prvenstveno **prigovara označenom VPS-u kao prenisko postavljenom** s obzirom da u petitu tužbe tužitelj navodi kako osporava tražbinu u iznosu od 6.289.373,93 kn uvećano za trošak postupka od 249.975,05 kn i trošak ovrhe u iznosu od 73.200,00 kn.

Nadalje, tuženik je kao razlučni vjerovnik u postupku St-32/2020 pred Naslovnim sudom (stečajnog dužnika Stečajne mase iza Vulkan servis d.o.o. u stečaju) prijavio tražbinu u

iznosu od 461.233,08 kn uvećano za troškove ovršnog postupka Ovr-3861/2018 u iznosu od 20.636,50 kn.

Dokaz: - podnesak tuženika u predmetu St-32/20 od 9.6.2020.g.
- zapisnik s ročišta 15 St-32/2020-22 od 20.7.2020.g.

Stoga vps u predmetnom postupku nikako ne može biti određen kao iznos od 101.000,00 kn. Takav stav zauzela je i sudska praksa i to VSRH REVT-75/2008-2 „Kad se u parnici zahtijeva utvrđenje tražbine koja glasi na određenu novčanu svotu, visina predmeta spora jednaka je toj naznačenoj svoti.“

4.

Nadalje se ističe kako je točno da je tužitelj rješenjem Naslova poslovni broj St-23/2020-23 od 21.7.2020.g. upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika radi dokazivanja osnovanosti osporavanja postojanja tražbine, njene visine i reda namirenja.

Međutim, protiv navedenog rješenja tuženik je u zakonskom roku izjavio žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga, a između ostalog i zbog osporavanja statusa tužitelja kao razlučnog vjerovika, odnosno u konačnici njegove aktivne legitimacije za sudjelovanje u postupku diobe kupovnine temeljem rješenja o ovrsi Ovr-449/99, (kasnije ovrha pod brojem Ovr-570/2010 i Ovr-81/2017 Trgovačkog suda u Rijeci) i Ovr-3861/18 Općinskog suda u Rijeci.

Da tužitelj u predmetnom ovršnom postupku Ovr-3861/18 Općinskog suda u Rijeci nema status niti treće osobe, niti da ima bilo koje pravo prema predmetu ovrhe da bi time imao pravo biti sudionik ovršnog postupka (pa i u pogledu diobe kupovnine) pravomoćno je odlučio i Županijski sud u Sisku rješenjem Gž Ovr-177/2020-2 od 16.9.2020.g.

Citiranim rješenjem je odbijena žalba ovdje tužitelja (treće osobe) kao neosnovana te je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Rijeci Ovr-3861/18 od 30.9.2019.g. kojim je odbačen prigovor ovdje tužitelja kao nedopušten.

Dokaz: - rješenje od 21.7.2020.g. St-32/2020 Trgovačkog suda u Rijeci
- žalba tuženika od 27.7.2020.g. u predmetu st-32/2020 s prilogima uz potvrdu HP o primitku i povratnicu
- pribava i uvid u spis Naslova St-32/2020
- preslika rješenja Županijskog suda u Sisku Gž Ovr-177/2020 od 16.9.2020.g.
- pribava i uvid u spis Ovr-3861/18 Općinskog suda u Rijeci

Dakle, iz navedenog jasno proizlazi da odluka suda (odnosno aktivna legitimacija tužitelja koju tuženik spori) u predmetnom postupku ovisi o prethodnom rješenju Visokog trgovačkog suda RH povodom žalbe tuženika protiv rješenja kojim je tužitelj upućen na pokretanje predmetne parnice, odnosno, oko pitanja postoji li uopće aktivna legitimacija tužitelja te da o tom pitanju još pravomoćno nije odlučeno (čl. 12 ZPP-a) pa se predlaže da Naslovni sud temeljem čl. 213. odredi prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja postupka po žalbi tuženika protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-32/2020 od 21.7.2020.g. koji se vodi kod Visokog trgovačkog suda RH. Navedeno se predlaže kako iz razloga ekonomičnosti postupka tako i iz razloga svrsishodnosti.

5. Nadalje se u odnosu na tužbu i tužbeni zahtjev ističe kako su isti neosnovani i nedokazani u cijelosti.

Uz tužbu tužitelj nije priložio niti jedan jedini dokaz kojim bi dokazao svoje navode.

Tuženik ističe (osim činjenice da tužitelju nedostaje aktivna legitimacija za podnošenje tužbe), kako su navodi tužitelja protivni dokumentaciji koja se nalazi u spisu Ovr-449/99, Ovr-570/10 i Ovr-81/17 Trgovačkog suda u Rijeci, Ovr-3861/18 Općinskog suda u Rijeci, Spisu St-235/00 i St-32/20 Trgovačkog suda u Rijeci, nalazu i mišljenju vještaka Ljubice Juranović Skočić iz kojeg proizlazi da tuženik ima tražbinu prema stečajnom dužniku Stečajnoj masi iza Vulkan servis d.o.o. u stečaju u iznosu od 461.233,08 kn, činjenici da je sam stečajni dužnik Stečajna masa iza Vulkan servis d.o.o. u stečaju u predmetu P-80/16 Trgovačkog suda u Rijeci PRIZNAO dugovanje prema tuženiku u iznosu od 98.000,00 kn (a što je i utvrđeno pravomoćnom presudom u predmetnom postupku)...

Dokaz: - pribava i uvid u spise:

- Ovr-449/99, Ovr-570/10 i Ovr-81/17 Trgovačkog suda u Rijeci
- Ovr-3861/18 Općinskog suda u Rijeci
- St-235/00 i St-32/20 Trgovačkog suda u Rijeci
- P-80/16 Trgovačkog suda u Rijeci

- preslika nalaza i mišljenja vještaka Ljubice Juranović Skočić u predmetu St-235/00
- preslika presude Naslovnog suda P-80/16 od 17.6.2016.
- preslika presude VTS RH 56 Pž-5866/16-2 od 11.9.2019.

Tuženik smatra bitnim za napomenuti, a radi boljeg razumijevanja cjelokupne situacije, kako je iz ovršnog spisa Ovr-449/99 vidljivo da je Josip Frančišković, (kao i brojni drugi), pokušavao stupiti na mjesto ovrhovoditelja ovdje tuženika, odnosno prigovarati njegovom namirenju raznim prigovorima odnosno žalbama treće osobe koje su sve od reda negativno riješene ili odbačene. Tako je primjerice u lipnju 2007g. Denis Frančišković naveo da je založni dužnik na predmetnoj nekretnini te iznio tvrdnju kako je ovrhovoditelj/tuženik namiren u cijelosti, a koji prigovor je odbačen jer isti niti je dokazao da je založni vjerovnik (nema upisanih zaloga na nekretnini) niti je dokazao da bi kao treća osoba imao pravo u pogledu predmeta ovrhe koje bi sprečavalo provođenje ovrhe. Identičnu situaciju u lipnju 2019.g. s ciljem opsturuiranja provođenja ovrhe odnosno prodaje nekretnine na javnoj dražbi nakon 20 godina ponovio je Josip Frančišković čiji prigovor/podnesak/žalba nakon proteka roka je također odbačena, a što je pravomoćno i potvrđeno odlukom Županijskog suda u Sisku Gž Ovr-177/20 od 16.9.2020. koju je tuženik dostavio uz ovaj odgovor na tužbu.

Dokaz: - preslika rješenja Trgovačkog suda u Rijeci Ovr-81/2017-6

- preslika rješenja Trgovačkog suda u Rijeci Ovr-570/2010-16
- preslika podneska Josipa Frančiškovića od 6.6.2019., očitovanja ovrhovoditelja od 10.6.2019. i rješenja Općinskog suda u Rijeci Ovr-3861/18 od 30.9.2019.
- preslika dopisa Denisa Frančiškovića od 5.6.2007.
- sve naprijed navedeno prileži uz žalbu tuženika na rješenje Naslova St-32/20 od 21.7.2020.g. koju tuženik dostavlja uz ovaj odgovor na tužbu

Nadalje, ugovori o cesiji koje tužitelj dostavlja uz tužbu su obveznopravni ugovori.

Tužitelj ne raspolaže čak niti ovršnom ispravom, niti je po tom osnovu upisan u zemljišne knjige kao založni dužnik, niti je temeljem tih ugovora pokrenuo, a kamoli ishodio osiguranje predviđeno ovršnim zakonom (čl. 299 OZ-a pa nadalje).

U stečajnom postupku stečajnog dužnika Vulkan Servis d.d. u stečaju St-235/00 koji se vodi na Trgovačkom sudu u Rijeci, tražbina na koju se poziva Josip Frančišković prijavljena je i priznata kako tražbina trećeg isplatnog reda (utvrđeno rješenjem u korist odv. ureda Vodopija), radi se o tražbini stečajnog vjerovnika, a ne o tražbini razlučnog vjerovnika. Josip Frančišković nije upisan u tablicu razlučnih vjerovnika, niti je u stečajnom postupku prijavio razlučno pravo po tim osnovama na nekretnini kč.br. 1409/25 k.o. Podvežica (koja je

prodana u ovršnom postupku Ovr-3861/18 pred Općinskim sudom u Rijeci i u odnosu na koju je određena dioba kupovnine u postupku St-32/20 na Trgovačkom sudu u Rijeci).

Dokaz: - preslika rješenja o utvrđenju tražbina u predmetu St-235/00

Također, tužitelj tužbom nije dokazao da je tuženik primio plaćanje troškova postupka u iznosu 249.975,05 kn i troškova ovršnog postupka u iznosu 73.200,00 kn, a niti je istaknuo kada je po mišljenju tužitelja primio plaćanje citiranih troškova, niti od koga.

Sve i da su tuženiku hipotetski govoreći i plaćeni naprijed navedeni troškovi (a što tuženik spori), tužitelj bi jedino od tuženika navedene iznose mogao eventualno potraživati temeljem instituta stjecanja bez osnove, a nikako osporavanjem potraživanja tuženika kao ovrhovoditelja u postupku diobe kupovnine.

Također, s obzirom da tužitelj osporava samo postojanje tražbine tuženika, njenu visinu te red namirenja iz kupovnine, tuženik u odnosu na rad namirenja ističe slijedeće:

Člankom 79 Ovršnog zakona (NN br. 57/96 i 29/99) dalje: OZ, koji zakon se primjenjuje u naprijed citiranom ovršnom postupku Ovr-449/99 (sada: Ovr-81/17), propisano je kako slijedi:

- (1) Čim donese rješenje o ovrsi, sud će po službenoj dužnosti zatražiti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba ovrhe.
- (2) Tomi zabilježbom ovrhovoditelj stječe pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine (pravo na namirenje) i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine.
- (3) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva utemeljen na raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta.
- (4) Promjena vlasnika nekretnine tijekom ovršnoga postupka ne sprječava da se taj postupak nastavi protiv novoga vlasnika kao ovršenika. Sve radnje poduzete prije toga ostaju na snazi i novi vlasnik ne može u postupku poduzimati one radnje koje ne bi mogao poduzeti prijašnji vlasnik da do promjene vlasništva nije došlo.
- (5) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će donijeti rješenje o nastavljanju ovršnoga postupka protiv novoga vlasnika kao ovršenika u tom postupku. Protiv toga rješenja novi vlasnik nema pravo na žalbu.
- (6) Ovrhovoditelj koji je predložio ovrhu, a nije prije stekao založno pravo, stječe zabilježbom ovrhe pravo da se iz nekretnine namiri prije osobe koja na toj nekretnini kasnije stekne založno pravo ili pravo na namirenje.

Iz dokumentacije koja prileži spisu, a posebno izvatka iz zemljišne knjige nekretnine koja je bila predmet prodaje u ovršnom postupku (Ovr-3861/18 OS Rka) vidljivo je kako je zabilježba ovrhe U KORIST OVRHOVODITELJA ovdje tuženika upisana s danom 21.01.2000.g. Z-515/00)

Dokaz: - uvid u izvadak iz zemljišne knjige kč.br. 1409/25 k.o. Podvežica

Nadalje, člankom 105 citiranog OZ-a propisano je

Iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i jedinice lokalne samouprave i uprave po osnovi poreza i drugih pristojbi te osobe koje imaju tražbine navedene u članku 106. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona.

Čl. 106 OZ-a propisuje

Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se proenstveno, i to ovim redoslijedom:

1. troškovi ovršnoga postupka;
2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu;

3. tražbine na osnovi zakonskoga uzdržavanja, tražbine na osnovi naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja odnosno gubitka radne sposobnosti, tražbine naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, tražbine zaposlenika te tražbine doprinosa za zdravstveno i mirovinsko osiguranje, dospjele za posljednju godinu dana.

(2) Tražbine iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.

(3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 2. do 3. ovoga članka računa se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Čl. 107 OZ-a propisuje

(1) Nakon namirenja tražbina iz članka 106. ovoga Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhypoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.

(4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redosljedu kao i glavna tražbina.

(5) Poslije namirenja tražbine iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbine navedene u članku 106. stavku 1. točki 2. i 3. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju po tim odredbama, i to najprije tražbine iz točke 2., a zatim tražbine iz točke 3.

Sve i da se tražbina tužitelja temeljem ugovora o cesiji hipotetski može smatrati razlučnim pravom (a što tuženik izričito spori!) isti u redosljedu namirenja može biti samo i jedino iza tuženika jer je tražbinu stekao ugovorom iz 2008.g.

Osim toga, tuženik u odnosu na svoju tražbinu raspolaže ovršnom ispravom – presudom P-1377/96 od 17.3.1998.g. temeljem koje je pokrenuo ovršni postupak Ovr-449/99, dok tužitelj ne raspolaže ovršnom ispravom za svoju tražbinu budući je prekinut pravni slijed odnosno ugovor o cesiji od 15.12.2000.g. između ZOU Vodopija i Jasmin doo nije javnobilježnički ovjeren odnosno solemniziran.

6.

Zaključno se predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan te obvezati tužitelja na plaćanje parničnog troška tuženiku, a koji trošak će tuženik specificirati nakon što sud utvrdi vrijednost predmeta spora u ovom predmetu.

Tuženik potražuje trošak:

- sastav odgovora na tužbu.....2.500,00 kn
- sudske pristojbe.....po odluci suda

Tuženik p.p.

Ines
Mandekić

Digitalno potpisao:
Ines Mandekić
Datum: 2020.09.23
14:44:41 +02'00'